ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 2

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
(Στοὰ Πεσμαζόγλου)

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοὰ Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνα : 31-534, 22-711

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 720	Ἐτησία	£ 2.0.0
Ἑξάμηνος	» 360	Ἑξάμηνος	» 1.5.0
Τρίμηνος	» 180	Ἀμερικῆς	$ 12

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΙΓ'-ΑΡ. 13-10

ΤΕΤΑΡΤΗ
10
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1937
Ἀνατολὴ ἡλίου 7.3'.— Δύσις 5.15"
Ὀλυμπᾶ, Σωσιπάτρου μαρτ.

Η ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἀναχωρῶν ἐκ Πατρῶν καὶ κατευθυνόμενος πρὸς τὸν Δήμαρχον τῆς πόλεως, ἐδρεν εὐκαιρίαν νὰ καθορίσῃ μὲ ἀπόλυτον σαφήνειαν καὶ τὴν ἐξωτερικὴν τῆς χώρας πολιτικήν.

Τὸ καθώρισεν εἰς ἀδρὰς γραμμὰς καὶ μὲ τὴν συνηθισμένην κυριολεκτοῦσαν εἰλικρίνειάν του. Ἡ ἐξωτερικὴ τῆς χώρας ποιότης, ὅπως ἐτόνισεν ἐμφαντικῶς, κατευθύνεται αὐτοπροσώπως ἀπὸ τὸν ἴδιον καὶ εἶνε σταθερὰ καὶ εὐθεῖα, χωρὶς διφορούμενα. Ἐπιγραμματικῶν οὐ δεσμοὶ τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῶν Βαλκανικῶν γειτόνων της καὶ οἱ φιλικότατοι μὲ τὴν Τουρκίαν δεσμοί της ἐπεμβάσεις παρῆλθον — εἶπεν — ἀνεπιστρεπτί. Καὶ ἐτόνισεν ὅτι τὸ σημερινὸν Κράτος ἀξιοῖ νὰ μᾶς ἀφήνουν ἡσύχους εἰς τὰ ἐσωτερικά μας, ὅπως καὶ ἡμεῖς δὲν πολυπραγμονοῦμεν διὰ τὰ ἐσωτερικὰ ξένων χωρῶν. Προσέθεσεν, ἀκόμη κατηγορηματικώτερον, ὅτι ὅσοι ξένοι, ἐρασιτεχνικῶς ἀσχολοῦνται μὲ τὴν Ἑλλάδα, θὰ ἔπραττον καλύτερον ν' ἀσχολοῦνται μὲ τὰς ὑποθέσεις τῶν ἰδικῶν των χωρῶν. «Δὲν ἔχομεν — εἶπεν — ἀνάγκην συμβουλῶν, οὔτε δεχόμεθα τοιαύτας διὰ τὰ τοῦ οἴκου μας».

Εἶνε τόσον καθαρά, τόσον ἐπιγραμματικά, τόσον ἐμφαντικῶς εὐθεῖα ὅσα ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἔκρινεν ἀναγκαῖον νὰ εἴπῃ εἰς τὰς Πάτρας ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, τόσον ὁμιλοῦν ἀφ' ἑαυτῶν οἱ λόγοι του, ὥστε νὰ παρέλκῃ οἱονδήποτε σχόλιον, πλὴν τῆς ἐξάρσεως τῆς σημασίας των. Καὶ δὲν ὑπάρχει καμμία ἀμφιβολία, ὅτι αὐτὴ θὰ κατανοηθῇ βαθύτατα ἐκ μέρους ὅλων τῶν ἐνδιαφερομένων.

«ΚΑΜΜΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΔΥΝΑΜΙΣ ΟΥΤΕ ΑΝΑΜΙΓΝΥΕΤΑΙ, ΟΥΤΕ Θ' ΑΝΑΜΙΧΘΗ ΠΟΤΕ ΕΙΣ ΤΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ»

«Η ΕΛΛΑΣ, ΚΑΛΩΣ ΔΙΟΙΚΟΥΜΕΝΟΝ ΚΡΑΤΟΣ ΕΙΝΕ ΥΠΟΛΟΓΙΣΙΜΟΣ ΠΑΡΑΓΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗΝ»

Ο ΛΑΟΣ ΕΠΙΔΟΚΙΜΑΖΕΙ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ 4ΗΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΜΕΤΑΞΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΑΤΡΑΣ

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Μεταξᾶς ἀπαντῶν εἰς τὴν προσφώνησιν τοῦ δημάρχου Πατρῶν κατὰ τὸ παρατεθὲν πρὸς τιμήν του γεῦμα ὑπὸ τοῦ Δήμου εἶπε τὰ ἑξῆς :

Κύριε Δήμαρχε, ὀφείλω νὰ σᾶς ἐκφράσω τὴν εὐγνωμοσύνην, τὴν ὁποίαν αἰσθάνομαι πρὸς τοὺς συνδημότας ὑμῶν καὶ πρὸς τὴν Δημοτικὴν Ἀρχὴν τῶν Πατρῶν διὰ τὴν ἀληθῶς μεγαλειώδη ὑποδοχὴν καὶ φιλοξενίαν, τῶν ὁποίων ἔτυχον ἐνταῦθα.

Δίδω σημασίαν ἐξαιρετικὴν εἰς τὸ ζήτημα τῶν λαϊκῶν ἐκδηλώσεων καὶ εἰς τὰς Πάτρας, ὅπου εὑρίσκομαι σήμερον, ἀλλὰ καὶ παντοῦ ὅπου πηγαίνω, κυρίως διότι βλέπω τὸ αὐθόρμητον αὐτῶν. Καὶ αὐτὸ τὸ εἶδα εἰς τὰς Πάτρας, κατὰ τρόπον, ὁ ὁποῖος, ὁμολογουμένως, μὲ κατέπληξε. Καὶ θὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ γίνητε πρὸς τοὺς συνδημότας σας διερμηνεῦς τῶν αἰσθημάτων μου τούτων.

Ἡ πόλις τῶν Πατρῶν, εἶνε μία ἀπὸ τὰς σπουδαιοτέρας πόλεις τῆς Ἑλλάδος, ἡ πρώτη πόλις τῆς Πελοποννήσου, καὶ ἔχει ἰδιαιτέραν σημασίαν ἡ πόλις αὕτη διὰ τὸν πληθυσμόν καὶ διὰ τὸν πολιτισμὸν τῶν κατοίκων της. Ὑπέφερεν ἀπὸ μίαν κρίσιν ἡ πόλις σας καὶ θὰ μοῦ ἐπιτρέψητε ἀκόμη καὶ ἐνταῦθα νὰ σταθῶ στήσω ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον συνέστησα καὶ χθές, ὅτι δηλαδὴ τὸ μέλλον τῶν Πατρῶν εἶνε συνδεδεμένον μὲ τὸν λιμένα τῶν Πατρῶν. Καί, ὅταν λέγω λιμένα καὶ ἀνάπτυξιν λιμένος, δὲν ἐννοῶ τὴν αὔξησιν τῶν λιμενικῶν ἐγκαταστάσεων, ὅσον τὴν σύνδεσιν τοῦ λιμένος Πατρῶν μετὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Πελοποννήσου, ὥστε τὰ προϊόντα τῆς ἐνδοχώρας τῆς Πελοποννήσου νὰ εἰσρέουν εἰς τὸν λιμένα τῶν Πατρῶν, ὁ ὁποῖος εἶνε κυρίως καὶ θὰ εἶνε σπουδαῖος λιμὴν ἐξαγωγῆς εἰς τὸ μέλλον. Ὅσον ἀναπτύσσεται ἡ γεργικὴ κατάστασις τῆς Πελοποννήσου τόσον περισσότερον οἱ λιμένες τῆς ἐξαγωγῆς θὰ ἐπωφελοῦνται τῆς ἀναπτύξεως αὐτῆς. Γνωρίζω ὅτι ὡς πρὸς τὸ ζήτημα αὐτὸ ὑπάρχει συναγωνισμὸς ἄλλων λιμένων πρὸς τὸν λιμένα τῶν Πατρῶν. Ἀλλὰ ὁ συναγωνισμὸς αὐτὸς δύναται νὰ ἀποβῇ ὑπὲρ τῶν Πατρῶν, καθὼς καὶ ὑπὲρ τοῦ λιμένος, ὁ ὁποῖος θὰ ἀκολουθήσῃ τὴν ἀρχὴν νὰ ἐλαττώσῃ τὰ γενικὰ ἔξοδα καθὼς καὶ τὰ περαιτέρω ἐν γένει ἔξοδα ἀναπτύξεως αὐτοῦ, χρέη, δάνεια καὶ τὰ τοιαῦτα, ὥστε αἱ ἐπιβαρύνσεις τοῦ εἰσαγομένου ἢ ἐξαγομένου ἐμπορεύματος νὰ εἶνε ὅσον τὸ δυνατὸν μικρότεραι. Ἔχει λοιπὸν ἡ πόλις στάδιον ἀναπτύξεως ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης μεγάλον.

Εἶμαι ἰδιαιτέρως συγκεκινημένος ἀπὸ τὰς ἐκδηλώσεις αἱ ὁποῖαι μοῦ ἔγιναν. Ὅλαι αἱ ὀργανώσεις πάσης φύσεως, αἱ ὀργανώσεις τῆς νεολαίας τῶν Πατρῶν, τὰ παιδιά σας, μὲ συνεκίνησαν καὶ ἀποδεικνύουν ὅτι τὸ μέλλον τοῦ τόπου σας ἐδῶ θὰ εἶνε λαμπρὸν μίαν ἡμέραν. Ἐν γένει βλέπετε ὅτι αἱ ἀρχαὶ καὶ οἱ σκοποὶ τῆς 4ης Αὐγούστου ἔχουν εἰσδύσει πλέον καὶ εἰς τὰ τελευταῖα ἄκρα τοῦ πληθυσμοῦ καὶ εἰς τοὺς ἁπλουστέρους ἀνθρώπους. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἀνταποκρίνονται πρὸς τὰ μυχαίτατα αἰσθήματα τοῦ λαοῦ, πρὸς μίαν γενικὴν ἀνάγκην καὶ ἑπομένως πρὸς μίαν γενικὴν θέλησιν.

Εἶνε ἴσως ἀνιαρόν, ἀλλὰ ἐλάχιστα, καὶ μάλιστα ἔτσι γιὰ κουβέντα. τὰ ἀναφέρω, ὅτι ποῦ καὶ ποῦ ὑπάρχουν ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι κλείνουν τὰ μάτια των μπροστὰ στὴν πραγματικότητα, θέλοντες νὰ ὁραματίζωνται τὸ ὁριστικῶς πλέον ἀποστὰν παρελθόν, ἄνθρωποι ποὺ ἀπὸ ἰδιοσυγκρασίαν διστάζουν κάθε στιγμὴν διὰ κάθε βῆμα ποὺ πρόκειται νὰ κάμουν, ἄνθρωποι ποὺ στὴν θέσιν τῆς καρδιᾶς ἔχουν τὸ σακκοῦλι τῶν συμφερόντων των. Καὶ ὅλοι αὐτοὶ θέλουν νὰ λέγουν ὅτι τὸ κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου εἶνε παροδικὸν φαινόμενον. Τὸ πρᾶγμα εἶνε τόσον ἀστεῖον ὅσον εἶνε δυνατὸν νὰ τὸ φαντασθῇ κανείς. Πῶς εἶνε δυνατὸν ἕνα καθεστὼς, τὸ ὁποῖον ἔχει εἰσδύσει εἰς τὰ λαϊκὰ σπλάγχνα καὶ τῆς ἀστικῆς τάξεως ἡ ὁποία σώζεται δι' αὐτοῦ καὶ τῆς ἐργατικῆς καὶ τῆς ἀγροτικῆς, αἱ ὁποῖαι εὗρον εἰς αὐτὸ τὸν προστάτην των, καὶ εἰς τὰ μικρότερα παιδιά ἀκόμη, διὰ τὰ ὁποῖα ἄνοιξεν ὁ ὁρίζων τοῦ μέλλοντος, καὶ ἔγινε πλέον ἕνα μὲ τὴν ψυχήν των, πῶς εἶνε δυνατὸν μία τοιαύτη κατάστασις νὰ εἶνε παροδική; Μήπως νομίζουν οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, ὅτι εἶνε καὶ ἡ Ἑλλὰς παροδική; Ἀφήνω κατὰ μέρος ὅσους, ἔχοντες ἀρκετὴν πονηρίαν διὰ νὰ καταλαβαίνουν τὴν πραγματικότητα, προσδοκοῦν μόνον καταστροφὰς διὰ νὰ ἀνατραπῇ ἡ κατάστασις ἡ ἐκπροσωποῦσα τὴν πραγματικότητα. Καὶ οἱ πρὶν ποὺ ἀνέφερα εἶνε ὀλίγοι ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ τελευταῖοι εἶνε ἀκόμη ὀλιγώτεροι, διότι ἡ κακία δύσκολα ἡμπορεῖ νὰ φθάσῃ μέχρι τοῦ σημείου νὰ περιμένῃ κανεὶς νὰ ἴδῃ καταστρεφόμενον τὸν τόπον του διὰ νὰ ἐκπληρωθοῦν οἱ φθονεροί του πόθοι. Πῶς θὰ ζήσῃ αὐτὸς ὁ φθονερὸς ἅμα καταστραφῇ ὁ τόπος ;

Ἀλλὰ δύναμαι νὰ σᾶς διαβεβαιώσω ὅτι ἔχομεν ἄγρυπνον τὸ μάτι, ἀγρυπνότατον τὸ μάτι, δι' ὅλα τὰ ἐνδεχόμενα, τὰ ὁποῖα εἶνε δυνατὸν ποτὲ νὰ προκύψουν καὶ ὅσον ἀπίθανα καὶ ἂν εἶνε.

Ὅποιος προσδοκᾷ οἰκονομικὴν καταστροφὴν τῆς Ἑλλάδος διὰ νὰ πέσῃ τὸ σημερινὸν κράτος, αὐτὸς ἄδικα κτυπᾶει τὸ κεφάλι του διὰ νὰ ἀγάλῃ ἀπὸ αὐτὸ τοὺς ξηροὺς ἀριθμούς του. Ἕνα κράτος τοῦ εἴδους τοῦ κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου, ἔχει ὅλα τὰ μέσα, ὄχι μόνον οἱαδήποτε οἰκονομικὴν καταστροφὴν νὰ προλάβῃ, πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον εἶνε ἁπλοῦν δι' ἕνα κράτος μὲ συγκεντρωμένην ἐξουσίαν σὰν τὸ ἰδικόν μας, ἀλλὰ καὶ νὰ ὁδηγήσῃ τὸν τόπον εἰς οἰκονομικὴν ἐξέλιξιν, τὴν ὁποίαν ἴσως νὰ μὴ ἔχῃ ἴδει ποτὲ ἡ Ἑλλάς. Ὥστε εἶνε ματαία ἡ προσδοκία των.

Ἄλλοι, τοῦ αὐτοῦ ποιοῦ προσδοκοῦν καταστροφὰς ἐξωτερικάς. Τὴν ἐξωτερικὴ πολιτικὴν τὴν διευθύνομεν αὐτοπροσώπως καὶ γνωρίζομεν ποῦ τὴν κατευθύνομεν πάντοτε. Συνεδέσαμεν σχέσεις ὑψίστας μὲ τοὺς Βαλκανικούς μας συμμάχους καὶ μὴ δυναμένας νὰ διασαλευθοῦν. Συνεφίξαμεν τοὺς ἰδιαιτέρους δεσμούς μας μετὰ τῆς Τουρκίας, ὥστε νὰ καταστῶσιν ἀκατάλυτοι. Εἰς τὰς Εὐρωπαϊκὰς ἀντιθέσεις ἡμεῖς καὶ οἱ σύμμαχοί μας δὲν ἀναμιγνυόμεθα.

Διατηρεῖ ἡ Ἑλλὰς φιλικωτάτας σχέσεις μεθ' ὅλων τῶν Δυνάμεων καὶ ὑποστηρίζει πᾶσαν προσπάθειαν τείνουσαν πρὸς διατήρησιν τῆς εἰρήνης. Ἡ Ἑλλὰς διευθυνομένη παρ' ἡμῶν δὲν θὰ κάμῃ ποτὲ τυχοδιωκτικὴν πολιτικήν. Ἀλλ' ἐνῶ πᾶσα προσπάθεια τῆς Ἑλλάδος εἶνε ὑπὲρ τῆς εἰρήνης, συγχρόνως ἑτοιμάζεται καὶ πρὸς πολεμικὴν ἄμυναν τῶν δικαιωμάτων της καὶ τῆς ἀκεραιότητος τῆς χώρας. Αἱ θυσίαι δὲ τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν πολεμικὴν παρασκευήν της εἶνε τεράστιαι. Ὑπὸ τοιούτους ὅρους πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ ὑπάρχουν ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι νὰ προσδοκοῦν ἐξωτερικὰ ἀτυχήματα μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ πέσῃ ἡ κυβέρνησις τῆς 4ης Αὐγούστου ; Εἶνε σὰν νὰ ηὔχοντο νὰ πέσῃ αὐτὴ ἡ Ἑλλάς.

Ὑπάρχουν καὶ τινες ποὺ πράγματι μετροῦνται εἰς τὰ δάκτυλα τῆς μιᾶς χειρὸς ποὺ ἀπηλπισμένοι νοσταλγοῦν ἐπεμβάσεις ξενικὰς καὶ τὰ ἐσωτερικά μας πράγματα, εὑρίσκοντες ἄλλον τρόπον νὰ ἀνέλθουν ἐκ τοῦ βάθους ποὺ εὑρίσκονται εἰς τὴν ἐπιφάνειαν. Ἀλλὰ αὐτὰ παρῆλθον ἀνεπιστρεπτὶ πλέον. Καμμία ἐξωτερικὴ Δύναμις, οὔτε ἀναμιγνύεται, οὔτε θὰ ἀναμιχθῇ ποτὲ εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῆς Ἑλλάδος, οὔτε ἀμέσως, οὔτε ἐμμέσως. Ἡ Ἑλλὰς ἀποτελεῖ κράτος ἀπολύτως ἀνεξάρτητον, σήμερον δὲ καλῶς διοικούμενον εἶνε καὶ παράγων ὑπολογίσιμος διὰ τὴν τήρησιν τῆς εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης. Ἂν τυχὸν ξένα πρόσωπα ἀνευθύνως καὶ ἀνεπισήμως ὑποβάλλωμεν εἰς τὸν κόπον νὰ ἀσχολοῦνται ἐρασιτεχνικῶς μὲ τὰ ἐσωτερικά μας πράγματα, τὰ ξένα αὐτὰ πρόσωπα θὰ ἔκαμνον καλύτερα, ἐὰν ἡσυχολοῦντο μὲ τὰ ἐσωτερικὰ τῶν ἰδικῶν των χωρῶν, ἀφίνοντα ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας ἡσύχους ὅπως ἄλλως τε καὶ μένομεν ἀπολύτως ἥσυχοι καὶ ἀδιάφοροι πρὸς τοιαύτας ξένας συμβουλάς. Διότι οἱ Ἕλληνες οὐδεμίαν ἔχομεν ἀνάγκην ξένων συμβουλῶν οὔτε δεχόμεθα τοιαύτας διὰ νὰ κανονίσωμεν τὰ τοῦ οἴκου μας. ὅπως οὔτε καὶ ἡμεῖς δίδομεν συμβουλὰς ἢ ὑποδείξεις εἰς τοὺς ξένους διὰ τὰ δικά των ἐσωτερικά.

Θὰ μοῦ εἰπῆτε πρὸς τί τὰ λέγητε αὐτά ; Εἶνε ἀνάγκη ἡ ὑψηλὴ μωρία ἑνὸς ἢ δύο Ἑλλήνων πολιτῶν λατρευόντων καὶ νοσταλγούντων ἀπραγματοποιήτους ξένας ἐπεμβάσεις νὰ σᾶς ἐξεγείρῃ εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ἐν μέσῳ τοιούτου λαϊκοῦ ἐνθουσιασμοῦ ; Ἔγετε δίκαιον. Δὲν ἀξίζει τὸν κόπον νὰ προσέχῃ κανεὶς τὰς τοιαύτας μωρίας, ἀλλὰ νὰ τὰς περιφρονῇ καὶ τὰς παρέρχεται. Ἀλλὰ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον μοῦ ἐξέγειρε τὴν ἀγανάκτησιν εἶνε τὸ ὅτι εἰς τὸν τόπον αὐτὸν δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ὑπάρχῃ καὶ οὔτε δὲν ἔνας ἔστω πολίτης, ὁ ὁποῖος νὰ τρέφῃ μέσα του τοιαύτην ἔνοχον καὶ βλάσφημον προσδοκίαν, ὅσον καὶ ἂν εἶνε ἀπολύτως ἀπραγματοποίητος.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἔργον τῆς 4ης Αὐγούστου ὁ λαὸς ὁ ἑλληνικὸς ἐννόησε κατὰ βάθος περὶ τίνος πρόκειται. Καὶ ἀφοῦ ἔχομεν τὴν ἐπιδοκιμασίαν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ τοῦτο μᾶς ἀρκεῖ ἀπολύτως καὶ δὲν μᾶς χρειάζεται τίποτε περισσότερον. Δι' αὐτό, ὅπως σᾶς εἶπα, συγκινοῦμαι ὅταν βλέπω ἐκδηλώσεις αὐθορμήτους καὶ δι' αὐτὸ συγκινοῦμαι, ἀκόμη περισσότερον ὅταν βλέπω νὰ πρωτοστατοῦν εἰς αὐτὰς καὶ τοὺς νέους, τὰ παιδιά, τὰ ὁποῖα εἶνε ὡς ἐκ τῆς φύσεώς των τὰ πλέον αὐαίσθητα καὶ ἡ διαίσθησίς των εἶνε λεπτοτέρα καὶ ἀκριβωτέρα.

Ἰδιαιτέρως εὐχαριστοῦμαι ὅταν βλέπω τὰς Δημοτικὰς καὶ Κοινοτικὰς Ἀρχὰς ὑποστηριζούσας τὸ ἔργον τῆς Κυβερνήσεως μὲ ὅλας των τὰς δυνάμεις καὶ μὲ ὅλην των τὴν θέρμην. Γνωρίζω ὅτι ὑπάρχουν πολλαὶ ἀτέλειαι εἰς τὴν νομοθεσίαν καὶ ἐν γένει εἰς τὸν ὀργανισμὸν τῆς Διοικήσεως τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

Ἂν καὶ δὲν εἶνε ἡ ὥρα κατάλληλος μ' ὅλον τοῦτο ἁπλῶς θίγω τὸ ζήτημα αὐτὸ διὰ νὰ σᾶς εἴπω ὅτι ἐπὶ τούτου θὰ ἐργασθῶμεν, ὥστε νὰ ἐναρμονίσωμεν τὴν τοπικὴν αὐτοδιοίκησιν πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ νέου κράτους.

Οὕτως εἴμαι ἀπολύτως βέβαιος ὅτι ἡ ἑλληνικὴ ἐπαρχία θὰ ἀναβιώσῃ.

Ἀξιότιμοι κύριοι,

Εὑρισκόμενος ἐν μέσῳ ὁμηγύρεως, ἡ ὁποία ἀποτελεῖται σχεδὸν ἐν τῷ συνόλῳ της ἐξ ἀρχόντων τοῦ λαοῦ εἴτε πολιτικῶν, εἴτε στρατιωτικῶν, εἴτε δικαστικῶν, εἴτε δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν δὲν ἔχω παρὰ νὰ συστήσω εἰς ὅλους σας, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἄλλωστε τὸ γνωρίζετε, χοδιωκτικὴν πολιτικήν. Ἀλλ' ἐνῶ πᾶσα προσπάθεια τῆς Ἑλλάδος εἶνε ὑπὲρ τῆς εἰρήνης, συγχρόνως ἑτοιμάζεται καὶ πρὸς πολεμικὴν ἄμυναν τῶν δικαιωμάτων της καὶ τῆς ἀκεραιότητος τῆς χώρας. Αἱ θυσίαι δὲ τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν πολεμικὴν παρασκευήν της εἶνε τεράστιαι. Ὑπὸ τοιούτους ὅρους πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ ὑπάρχουν ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι νὰ προσδοκοῦν ἐξωτερικὰ ἀτυχήματα μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ πέσῃ ἡ κυβέρνησις τῆς 4ης Αὐγούστου ; Εἶνε σὰν νὰ ηὔχοντο νὰ πέσῃ αὐτὴ ἡ Ἑλλάς.

Ὑπάρχουν καὶ τινες ποὺ πράγματι μετροῦνται εἰς τὰ δάκτυλα τῆς μιᾶς χειρὸς ποὺ ἀπηλπισμένοι νοσταλγοῦν ἐπεμβάσεις ξενικὰς καὶ τὰ ἐσωτερικά μας πράγματα, εὑρίσκοντες ἄλλον τρόπον νὰ ἀνέλθουν ἐκ τοῦ βάθους ποὺ εὑρίσκονται εἰς τὴν ἐπιφάνειαν. Ἀλλὰ αὐτὰ παρῆλθον ἀνεπιστρεπτὶ πλέον. Καμμία ἐξωτερικὴ Δύναμις, οὔτε ἀναμιγνύεται, οὔτε θὰ ἀναμιχθῇ ποτὲ εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῆς Ἑλλάδος, οὔτε ἀμέσως, οὔτε ἐμμέσως. Ἡ Ἑλλὰς ἀποτελεῖ κράτος ἀπολύτως ἀνεξάρτητον, σήμερον δὲ καλῶς διοικούμενον εἶνε καὶ παράγων ὑπολογίσιμος διὰ τὴν τήρησιν τῆς εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης. Ἂν τυχὸν ξένα πρόσωπα ἀνευθύνως καὶ ἀνεπισήμως ὑποβάλλωμεν εἰς τὸν κόπον νὰ ἀσχολοῦνται ἐρασιτεχνικῶς μὲ τὰ ἐσωτερικά μας πράγματα, τὰ ξένα αὐτὰ πρόσωπα θὰ ἔκαμνον καλύτερα, ἐὰν ἡσυχολοῦντο μὲ τὰ ἐσωτερικὰ τῶν ἰδικῶν των χωρῶν, ἀφίνοντα ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας ἡσύχους ὅπως ἄλλως τε καὶ μένομεν ἀπολύτως ἥσυχοι καὶ ἀδιάφοροι πρὸς τοιαύτας ξένας συμβουλάς. Διότι οἱ Ἕλληνες οὐδεμίαν ἔχομεν ἀνάγκην ξένων συμβουλῶν οὔτε δεχόμεθα τοιαύτας διὰ νὰ κανονίσωμεν τὰ τοῦ οἴκου μας. ὅπως οὔτε καὶ ἡμεῖς δίδομεν συμβουλὰς ἢ ὑποδείξεις εἰς τοὺς ξένους διὰ τὰ δικά των ἐσωτερικά.

Θὰ μοῦ εἰπῆτε πρὸς τί τὰ λέγητε αὐτά ; Εἶνε ἀνάγκη ἡ ὑψηλὴ μωρία ἑνὸς ἢ δύο Ἑλλήνων πολιτῶν λατρευόντων καὶ νοσταλγούντων ἀπραγματοποιήτους ξένας ἐπεμβάσεις νὰ σᾶς ἐξεγείρῃ εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ἐν μέσῳ τοιούτου λαϊκοῦ ἐνθουσιασμοῦ ; Ἔγετε δίκαιον. Δὲν ἀξίζει τὸν κόπον νὰ προσέχῃ κανεὶς τὰς τοιαύτας μωρίας, ἀλλὰ νὰ τὰς περιφρονῇ καὶ τὰς παρέρχεται. Ἀλλὰ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον μοῦ ἐξέγειρε τὴν ἀγανάκτησιν εἶνε τὸ ὅτι εἰς τὸν τόπον αὐτὸν δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ὑπάρχῃ καὶ οὔτε ἕνας ἔστω πολίτης, ὁ ὁποῖος νὰ τρέφῃ μέσα του τοιαύτην ἔνοχον καὶ βλάσφημον προσδοκίαν, ὅσον καὶ ἂν εἶνε ἀπολύτως ἀπραγματοποίητος.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἔργον τῆς 4ης

Ὁ κ. Μεταξᾶς χαιρετῶν τὸ συγκεντρωθὲν εἰς τὸν σταθμὸν τῶν Πατρῶν πλῆθος ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τοῦ σιδηροδρομικοῦ ὀχήματος.

Ἡ ἐθνικὴ νεολαία μὲ τὰς στολάς της, ὅπως ἐνεφανίσθη εἰς τὴν ὑποδοχὴν τοῦ κ. Μεταξᾶ.

Τέχνη καὶ ζωὴ

Οἱ ἄγριοι καὶ τὸ πρόβλημα τῆς ζωῆς

Οἱ ἰδέες τοῦ Φράζερ

Ἕνα νέο ἔργο ἑνὸς μεγάλου σοφοῦ πάντως εἶνε ὁ σὲρ Τζέϊμς Τζωρτζ Φράζερ, προκαλεῖ πάντα μιὰν ἰσχυρὴ συγκίνηση στὸν διεθνῆ ἐπιστημονικὸ κόσμο καὶ μάλιστα τώρα ποὺ τὸ νέο ἔργο ἔρχεται σὰν συμπλήρωμα καὶ ἐπιστέγασμα σὲ μιὰ τόσο μακροχρόνια καὶ τόσο γόνιμη ἐπιστημονικὴ δράση. Ἀλλὰ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Φράζερ ὅπως καὶ ἡ ἀξία τοῦ ἔργου, πρέπει νὰ σημειωθῇ ἀκόμη ὅτι δὲν ἀπευθύνεται στὸν στενὸ κύκλο τῶν εἰδικῶν ἢ καὶ στὸν εὐρύτερο κύκλο τῶν ἀνθρώπων ποὺ ἀσχολοῦνται μὲ τὶς ἐπιστήμες. Ἀπευθύνεται σὲ ὅλον τὸν κόσμο τῶν μορφωμένων ἀνθρώπων καὶ ἔχει ἐνδιαφέρον γιὰ ὅλους. Ἡ κατανόηση τοῦ ἔργου τοῦ Φράζερ βέβαια δὲν εἶνε εὔκολο πρᾶγμα, χρειάζεται μεγάλην ποσοχὴ καὶ συγκέντρωση. Καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ συμβαίνει καὶ τὸ ἑξῆς ἐξαιρετικό: Ὅτι λόγῳ τῶν θεμάτων ποὺ πραγματεύεται καὶ ποὺ ἔχουν μιὰ κάποια σχέση μὲ τὸ πρόβλημα τῆς ζωῆς, ὑπάρχει ἕνας πέπλος μυστηρίου ποὺ δὲν εἶνε εὔκολο νὰ τὸν διατρέχῃ ἡ νόησις τοῦ καθενός. Ἕνας μορφωμένος ἄνθρωπος, διαβάζοντας προσεκτικὰ καὶ μὲ συγκέντρωση ἕνα ἔργο τοῦ Φράζερ, μπορεῖ ἀσφαλῶς νὰ καταλάβῃ πολλὰ πράγματα καὶ νὰ θυμηθῇ ἀρκετὰ πράγματα καὶ νὰ ἀναδείξῃ σημαντικὰ τὴν πνευματική του ὑπόσταση. Ἀλλ' ὑπάρχουν καὶ πολλὰ πράγματα ποὺ δὲν θὰ μπορέσῃ ποτὲ νὰ καταλάβῃ ὅσο καὶ ἂν προσέξῃ καὶ ὅσο καὶ ἂν συγκεντρωθῇ καὶ ἴσως αὐτὰ νὰ εἶνε τὰ σπουδαιότερα.

Ἡ θεωρία περὶ «τοτεμισμοῦ καὶ ἐξωγαμίας» ὅπως εἶνε ὁ τίτλος τοῦ ἀντικρυστοῦ συγγράμματος τοῦ Φράζερ ἐπάνω σ' αὐτὸ τὸ θέμα εἶνε μιὰ θεωρία μὲ ἀρκετὸ μυστήριο μέσα της. Τοτεμισμὸς εἶνε ὁ «συνδετικὸς κρίκος τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὸ σύμπαν, μὲ τὰ πνεύματα, μὲ τὶς δημιουργικὲς δυνάμεις τοῦ κόσμου, μὲ τὸ ἄγνωστον». Οἱ πρωτόγονοι ἄνθρωποι, οἱ ἄγριοι ποὺ ζοῦν σὲ διάφορα μέρη τῶν τεσσάρων ἠπείρων τῆς γῆς ἀπὸ τὴν Εὐρώπη, αὐτοὶ ποὺ δὲν ἔχουν ἔλθει σὲ καμμιὰ ἐπικοινωνία μὲ τὸν πολιτισμό, αὐτοὶ διαμένουν μὲ τὸν πολιτισμὸ τὴν ἴδια ἡθη καὶ ἔθιμα, τὰ ἴδια ἔνστικτα, ὅπως ἐδῶ καὶ χιλιάδες χρόνια, ὅταν ἡ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων ἦταν κανονισμένη ἀποκλειστικὰ ἀπὸ τὸ ἔνστικτο. Οἱ ἄγριοι ζοῦν καὶ αἰσθάνονται τώρα μ' ἕνα τρόπο βασικὰ διάφορο ἀπὸ τοὺς πολιτισμένους ἀνθρώπους, ποὺ ἡ ζωή τους κανονίζεται ἀπὸ τὴν γνώση καὶ τὴν πεῖρα καὶ ὄχι ἀπὸ τὸ ἔνστικτο. Αὐτοὺς τοὺς ἀγρίους ἐμελέτησε μὲ προσοχὴ καὶ μὲ ἀποκλειστικὴ ἀφοσίωση ὁ Φράζερ πενῆντα ὁλόκληρα χρόνια. Καὶ ἴσως καὶ περισσότερα. Γι' αὐτὸ καὶ τὰ πορίσματα ποὺ κατέληξε θεωροῦνται ἀναμφισβήτητα.

Στὴν ἀρχὴ τῆς κοινωνικῆς του ζωῆς ὁ ἄνθρωπος ἦταν κυνηγός, παιδὶ τῆς φύσεως ποὺ δὲν εἶχε χωρισθῆ οὔτε στιγμὴ ἀπὸ τὴν μητέρα του καὶ ζοῦσε μέσα στὴν ἀγκαλιά της κυνηγὸς καὶ πελάτης τῆς Ζούγκλας καὶ τίποτ' ἄλλο. Ἡ νοοτροπία του ἦταν ἀνάλογη μὲ τὴν ζωή του. Ὑπῆρχε ἕνα αἴσθημα στενῆς ἐπικοινωνίας μεταξὺ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς φύσεως, μεταξὺ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ περιβάλλοντός του, μεταξὺ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν θηρίων ποὺ πολεμοῦσε μαζί τους γιὰ ν

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Δελτίον της 9ης Νοεμβρίου, κλεισίματος μεσημέρας

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝ. ΔΑΝΕΙΩΝ

Εἰς χρυσὸν		Εἰς δραχμὰς	
1881	» 3680	Ἀγροτικὴ τρ.	» 23.—
1884	» 3680	Ἀθῆναι ἀνων.	» 1.—
Ἀναγκ.	» 2875	Ἀθῆναι ἀνων.	» 31.50
Ἀγγλίας Π.	» 2550	Ἐμπορικὴ τρ.	» 1.—
Σ.Ε. Π.Α.	» 3550	15 ἐκατ.	» 50.—
Κεφαλ.	» 2.—	Ἐν. κολ.	» 1.—
Θεσ.-Μον.	» 350	Ἐν. κολ.	» 1.—
Θεσ.-Ἀλεξ.	» 350	Ἐθνικὴ τρ.	» 1.—
Ἀγγλίας	» 84500	Ἐθνικὴ τρ.	» 47.50
Ἀθῆναι	» 5000	Ἐλλ. ἐμπ. τρ.	» 1.—
Ἀθῆναι	» 2875	Ἐλληνικὴ τρ.	» 762.50
110 Ἐκατ. Π.	» 2875	Ἐν. ἀνων.	» 1.—
500 Ἐκατομ.	» 2875	Ἑλλάς	» 1.—
Ἀγγλίας	» 5100

5η ΠΡΩΙΝΗ

Ο ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ ΑΝΑΚΑΛΕΙ ΤΟΥΣ ΙΤΑΛΟΥΣ ΕΘΕΛΟΝΤΑΣ; ΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ ΠΟΛΕΜΙΚΟΥ ΥΛΙΚΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΣΠΑΝΙΑΝ ΔΙΑΨΕΥΔΟΝΤΑΙ ΑΙ ΦΗΜΑΙ

ΠΕΡΙ ΑΙΧΜΑΛΩΣΙΑΣ ΤΟΥ ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΝΤΟΥΓΣΕ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 9. ('Ιδιαιτέρα Ὑπηρεσία).— 'Αγγέλλεται ἐξ 'Αντάϋ, ὅτι κατὰ πληροφορίας ἐπαναστατικῆς πηγῆς ὁ κ. Μουσσολίνι ἀπεφάσισεν, ὅπως ἀποσύρῃ ὅλους τοὺς 'Ιταλοὺς μελανοχίτωνας ἐκ τῆς ἠπειρωτικῆς 'Ισπανίας καὶ τῶν Βαλεαρίδων νήσων. Εἰς τὴν ἀπόφασιν ταύτην προῆλθε κατόπιν συμφωνίας μὲ τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἐπαναστατικῆς 'Ισπανίας κ. Φράνκο.

'Η εἴδησις, καίτοι δὲν ἐπεβεβαιώθη ἐπισήμως, προκαλεῖ βαθυτάτην αἴσθησιν εἰς τοὺς πολιτικοὺς κύκλους τῶν Παρισίων.

ΑΙ ΕΚ ΓΑΛΛΙΑΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

ΡΩΜΗ, 9. ('Ιδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Ἡ «Ἐφημερὶς τῆς 'Ιταλίας» ἀφιερώνει σήμερον τρεῖς στήλας τῆς πρώτης αὐτῆς σελίδος διὰ τὰς βοηθείας, αἱ ὁποῖαι παρεσχέθησαν εἰς τὴν ἐρυθρὰν 'Ισπανίαν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ βιβλίου τοῦ Γάλλου κ. 'Ερικούρ, ἐπανελθόντος ἐξ ἐρεύνης του, τὴν ὁποίαν διενήργησεν εἰς 'Ισπανίαν.

'Η ἐφημερὶς λέγει, ὅτι ἐκ τῶν δημοσιευομένων πληροφοριῶν, ἐπιβεβαιοῦνται δύο οὐσιώδη γεγονότα: α') ὅτι τὸ ἀαθρεμπόριον ἀνδρῶν καὶ ὅπλων διὰ τὴν ἐρυθρὰν 'Ισπανίαν ἤρχισεν ἀπὸ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ ἐμφυλίου πολέμου, δηλαδὴ ἐξ μῆνας πρὸ τῶν πρώτων ἰταλικῶν βοηθειῶν καὶ β') ὅτι τὸ λαθρεμπόριον τοῦτο ἀποτελεῖ τὴν ζωτικὴν βάσιν τῶν ἐφοδίων τῶν ἐρυθρῶν κατὰ τῆς ἐθνικῆς 'Ισπανίας.

Μεταξὺ τῶν καταγγελιῶν ἀναφέρεται ἡ κατάθεσις Γάλλου ἐθελοντοῦ τοῦ κυβερνητικοῦ στρατοπέδου, ὁ ὁποῖος κατώρθωσε νὰ διαφύγῃ ἐξ 'Ισπανίας καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Γαλλίαν. Ὁ ἐθελοντὴς αὐτὸς ἀναφέρει ὅτι διῆλθε τὰ σύνορα μαζὶ μὲ ἄλλους συναδέλφους του, μὲ τοὺς ὁποίους εἶχε κοινὸν διαβατήριον. Ἡ ἐκπαίδευσις διήρκεσεν ἕνα καὶ ἥμισυν μῆνα ἐγένετο δὲ μὲ ρωσικὸν ὑλικὸν καὶ ὑπὸ τὰς ὁδηγίας Γάλλου ἀξιωματικοῦ.

Τὰ ἀποσταλέντα εἰς τὴν κυβερνητικὴν 'Ισπανίαν κατὰ τοὺς ἐννέα πρώτους μῆνας τοῦ ἐμφυλίου πολέμου ξένα ἀεροπλάνα ἀνέρχονται, κατὰ τὴν «Ἐφημερίδα τῆς 'Ιταλίας», εἰς 759, τὰ πλεῖστα τῶν ὁποίων ἦσαν γαλλικὰ καὶ συγκεκριμένως 102 τύπου Ποτέζ, 61 Ντεδουατίν, 10 Νιουπὸρ Λουάρ, 13 Φαρμάν, 8 Μπρεγκὲ καὶ 18 Κωντρόν. Πλὴν τοῦ ὑλικοῦ, ἡ Γαλλία ἀπέστελλε μετὰ τῶν ἀεροπλάνων καὶ πιλότους.

'Η ἐφημερὶς δημοσιεύει κατωτέρω κατάλογον γαλλικῶν πλοίων, τὰ ὁποῖα διενεργοῦν λαθρεμπόριον πολέμου, προσθέτει δὲ ὅτι εἰς διάστημα ἑνὸς ἔτους οἱ ἐθνικισταὶ συνέλαβαν 50 μεγάλα φορτία συμπεριλαμβάνοντα ἑκατοντάδα ἀεροπλάνων, μοτὲρ καὶ ἀνταλλακτικῶν, ὡς καὶ τινα πυροβόλα, 3000 πολυβόλα, 150.000 ὅπλα, 80 ἑκατομμύρια φυσίγγια, 120.000 ὀβίδας, 19.000 βόμβας ἀεροπλάνων καὶ μεγάλην ποσότητα ἄλλου πολεμικοῦ ὑλικοῦ. Μεταξὺ τοῦ ὑλικοῦ τούτου συμπεριλαμβάνοντο ἀντιασφυξιογόνοι προσωπίδες γαλλικῆς κατασκευῆς, αἱ ὁποῖαι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ διαφύγουν, ὡς τονίζει ἡ ἐφημερίς, τὸν ἔλεγχον τοῦ γαλλικοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν. Τέλος τὴν 19ην 'Απριλίου τὸ ἐπαναστατικὸν εὔδρομον «Κανάριοι» συνέλαβε τὸ πλοῖον «Γκανταμές», ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἀνευρέθησαν ἑκατοντάδες προσωπίδων γαλλικῆς κατασκευῆς, αἱ ὁποῖαι ἔφερον τὸ σῆμα τοῦ ἐλέγχου τοῦ γαλλικοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν.

ΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 9. ('Ιδιαιτέρα ὑπηρεσία).—Αἱ ἐκ τῶν διαφόρων θεάτρων τοῦ ἰσπανικοῦ ἐμφυλίου πολέμου εἰδήσεις ἀναφέρουν ὅτι δὲν ἐγένοντο πουθενὰ σημαντικαὶ ἐπιχειρήσεις. Εἰς τὸ μέτωπον τῆς Μαδρίτης, καὶ ἰδίως εἰς τὸν τομέα τοῦ Χαράμα ὅπου οἱ ἐπαναστάται προβαίνουν εἰς στρατιωτικὰς συγκεντρώσεις, ἐσημειώθη ζωηρὰ μονομαχία πυροβολικοῦ. Οἱ κυβερνητικοὶ ἀγγέλλουν ὅτι ἀπώθησαν μικροεπιθέσεις εἰς τὸν τομέα Οὐζέρα καὶ Γκουανταλαχάρας.

Ὅλοι οἱ ραδιοφωνικοὶ καὶ οἱ σταθμοὶ ἀσυρμάτου τῆς ἐθνικῆς 'Ισπανίας ἐξέπεμψαν σήμερον τὴν κάτωθι ἀνακοίνωσιν:

'Ανακοινοῦται ὅτι ἀπὸ αὔριον, 10 τρέχοντος μηνός, τὰ χωρικὰ ἰσπανικὰ ὕδατα, ἀπὸ τοῦ ἀκρωτηρίου Νάο μέχρι τοῦ ἀκρωτηρίου Τορτόζα, θὰ περιφρουρηθοῦν διὰ ναρκῶν.

Τὸ ἀκρωτήριον Νάο εὑρίσκεται εἰς ἀπόστασιν 100 περίπου χιλιομέτρων ἀπὸ τῆς Βαλένθιας (μεσημβρινῶς), τὸ δὲ ἀκρωτήριον Τορτόζα εἰς ἀπόστασιν 190 χιλιομέτρων ἀπὸ αὐτῆς (βορείως) καὶ 150 χιλιομέτρων ἀπὸ τῆς Βαρκελώνης (μεσημβρινῶς).

Τὰ ξένα σκάφη, εἰδοποιηθέντα περὶ τῆς ὀχυρώσεως ταύτης, ἣν ἐπιβάλλουν αἱ ἀνάγκαι τοῦ πολέμου, δὲν θὰ δύνανται πλέον νὰ πλέουν ἀκινδύνως εἰς τὴν ζώνην ταύτην, ἥτις ἐκτείνεται εἰς ἀκτῖνα 300 περίπου χιλιομέτρων πρὸ τῶν ἀκτῶν τῆς κυβερνητικῆς 'Ισπανίας.

Τὸ Βρεταννικὸν Ναυαρχεῖον θὰ λάβῃ τὰ κατάλληλα μέτρα διὰ τὴν προστασίαν τῶν βρεταννικῶν πλοίων.

ΔΕΝ ΗΧΜΑΛΩΤΙΣΘΗ Ο ΜΠΡΟΥΝΟ ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 9. ('Ιδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Ἡ Ἰταλικὴ πρεσβεία ἐνταῦθα, ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ δημοσιογράφων σχετικῶς μὲ τὰς διαδοθείσας ἐξ ἀφορμῆς ὑπόπτων τηλεγραφημάτων ἐκ Βαρκελώνης, φήμας περὶ τραυματισμοῦ ἢ συλλήψεως ὑπὸ τῶν ἐρυθρῶν τοῦ υἱοῦ τοῦ 'Ιταλοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Μουσσολίνι, προέβη εἰς τὴν ἑξῆς δήλωσιν:

«Τὸ Ἰταλικὸν ὑπουργεῖον Προπαγάνδας καὶ τοῦ Τύπου, ἐρωτηθὲν τηλεφωνικῶς ἐκ Λονδίνου, ἐδήλωσεν ὅτι ὁ κ. Μπροῦνο Μουσσολίνι εὑρίσκεται ἐν ζωῇ καὶ ἐν ἀπολύτῳ ὑγείᾳ καὶ ὅτι αἱ πληροφορίαι, κατὰ τὰς ὁποίας ἐφονεύθη, ἐτραυματίσθη ἢ συνελήφθη αἰχμάλωτος, εἶνε τελείως ἀστήρικτοι». 'Η ἀνακοίνωσις προσθέτει ὅτι ὁ Μπροῦνο Μουσσολίνι ἐκπληροῖ στρατιωτικὰ καθήκοντα καὶ ὅτι, κατὰ συνέπειαν, δὲν δύναται νὰ γίνῃ καμμία ἀνακοίνωσις περὶ τοῦ μέρους εἰς τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 9. ('Αθην. Πρακτ.).— Τὸ πρακτορεῖον Τρανσόσεαν πληροφορεῖται ἐκ Λονδίνου ὅτι εἰδικὸς ἀνταποκριτὴς τοῦ «Ἡμερησίου Τηλεγράφου» ἐξετάζων τὴν κατάστασιν εἰς τὴν Βαρκελώνην λέγει ὅτι τρεῖς πολιτικαὶ ὁμάδες ὑφίστανται ἐκεῖ: τὸ Δημοκρατικὸν κόμμα, οἱ σοσιαλισταὶ σοσιαλ-δημοκράται καὶ κομμουνισταί, καὶ ἡ ἀναρχοσυνδιαλιστικὴ Ἕνωσις.

ΠΑΡΑΙΤΕΙΤΑΙ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΑΤΑΡΕΣΚΟΥ Ο ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΝΕΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 9. ('Ιδιαιτ. ὑπηρεσία).—Ἐξ ἐγκύρων κύκλων παρέχεται ἡ πληροφορία ὅτι ἡ κυβερνητικὴ κρίσις κατέστη πλέον ἀναπόφευκτος, καθ' ὅλας δὲ τὰς ἐνδείξεις θὰ ἐκκραγῇ αὔριον (σήμερον), παραιτουμένης τῆς ὑπὸ τὸν κ. Ταταρέσκου κυβερνήσεως.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Ταταρέσκου ὑπέβαλε σήμερον εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ κατὰ τὴν διαρρεύσασαν τετραετίαν κυβερνητικοῦ ἔργου, παρακαλῶν ταὐτοχρόνως τὸν Ἄνακτα, ὅπως ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως. Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἤρχισε δεχόμενος εἰς ἀκρόασιν τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν κομμάτων κ. κ. Κ. Βρατιάνο, ἀρχηγὸν τῶν Φιλελευθέρων καὶ Γρ. Φιλιπέσκου ἀρχηγὸν τῶν συντηρητικῶν.

Μέχρι τῆς στιγμῆς, δύο ἐνδεχόμεναι προβλέψεις διὰ τὴν λύσιν τῆς κρίσεως ὑπάρχουν. Ἡ μία εἶνε νὰ σχηματισθῇ κυβέρνησις ὑπὸ τοῦ Ἐθνικαγροτικοῦ κόμματος, τοῦ ὁποίου ἡγεῖται ὁ κ. Μιχαλάκε καὶ ἡ ἄλλη εἶνε νὰ παρακληθῇ ὁ κ. Ταταρέσκου νὰ παραμείνῃ εἰς τὴν ἀρχὴν μέχρι τῆς διενεργείας ἐκλογῶν, δεδομένου ὅτι ἡ παροῦσα περίοδος τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς λήγει τὴν 15ην τοῦ μηνός.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΕΝΤΕΙΝΟΝΤΑΙ ΑΙ ΑΝΗΣΥΧΙΑΙ ΕΚ ΤΗΣ ΥΠΟΓΡΑΦΗΣ ΤΟΥ ΤΡΙΜΕΡΟΥΣ ΑΝΤΙΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΜΦΩΝΟΥ

ΤΟ ΔΙΑΒΗΜΑ ΤΟΥ ΡΩΣΟΥ ΠΡΕΣΒΕΥΤΟΥ ΕΝ ΡΩΜΗ κ. ΣΤΑΪΝ

ΤΑ ΣΟΒΙΕΤ ΠΡΟΕΒΗΣΑΝ ΕΙΣ ΔΙΑΒΗΜΑ ΚΑΙ ΕΝ ΠΟΛΩΝΙΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 9. ('Ιδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Τὴν προσοχὴν τῶν πολιτικῶν κύκλων ἀπασχολοῦν τὴν στιγμὴν αὐτὴν αἱ συνέπειαι τοῦ ἀντικομμουνιστικοῦ συμφώνου, ἐκ τοῦ ὁποίου ἡ Σοβιετικὴ Ρωσία ἀνησύχησε σοβαρῶς, μέχρι σημείου νὰ προβαίνῃ εἰς ἐνεργείας μὴ ἀναμενομένας. Οὕτω, πλὴν τοῦ χθεσινοῦ διαβήματος εἰς Ρώμην, κατὰ πληροφορίας τοῦ Πρακτορείου Χαβᾶς ἐκ Βαρσοβίας, ὁ ἐκεῖ πρεσβευτὴς τῶν Σοβιὲτ κ. Βίνο Γκράντωφ προέβη κατ' αὐτὰς εἰς διάβημα πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μπὲκ καὶ ἀνεκοίνωσεν εἰς αὐτὸν ὅτι ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ πολωνικὴ κυβέρνησις ἤθελε προσχωρήσει εἰς τὸ γερμανοϊταλοϊαπωνικὸν Σύμφωνον κατὰ τῆς Κομιντέρν, ἡ σοβιετικὴ κυβέρνησις θὰ ἐθεώρει τὴν πρᾶξιν ταύτην ὡς ἐχθρικήν.

'Αφ' ἑτέρου, αἱ συνέπειαι τοῦ χθεσινοῦ διαβήματος εἰς Ρώμην, πιστεύεται ὅτι εἶνε δυνατὸν νὰ φθάσουν πολὺ μακράν. Ἡ «Πράβδα» ἐπιβεβαιοῖ σήμερον τὴν πληροφορίαν, ὅτι ὁ κ. Στάϊν, κατὰ τὴν χθεσινὴν ἐπίσκεψίν του παρὰ τῷ κόμιτι Τσιάνο, ἐδήλωσε πρὸς αὐτὸν ὅτι ἡ Σοβιετικὴ Ρωσία θεωρεῖ ὡς πρᾶξιν μὴ φιλικὴν τὴν προσχώρησιν τῆς 'Ιταλίας εἰς τὸ ἀντικομμουνιστικὸν σύμφωνον.

Ὡς τηλεγραφεῖ ὁ ἐν Ρώμῃ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Μικροῦ Παρισινοῦ», ὁ 'Ιταλὸς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἐτόνισεν εἰς τὸν Ρῶσον πρέσβυν ὅτι ἡ συμφωνία στρέφεται οὐχὶ ἐναντίον τῆς Σοβιετικῆς Ρωσίας, ἀλλ' ἐναντίον τῆς Τρίτης Διεθνοῦς, διὰ τὴν ὁποίαν ἡ κυβέρνησις τῆς Μόσχας εἶχεν ἐπανειλημμένως δηλώσει ὅτι δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν μαζί της.

Ὁ Ρῶσος πρέσβυς ἐδήλωσεν, ὅτι δὲν ἔχει καμμίαν ἐντολὴν νὰ συζητήσῃ ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ.

Σχετικῶς τὸ Πρακτορεῖον «Τάς» διεβίβασε ἀργότερον τὴν κάτωθι ἀνακοίνωσιν:

— Κατὰ πληροφορίας παρασχεθείσας ἐξ ἁρμοδίας πηγῆς, ὁ ἐν 'Ιταλίᾳ πρεσβευτὴς τῶν Σοβιὲτ κ. Στέϊν ἐπεσκέφθη χθὲς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Τσιάνο καὶ, κατ' ἐντολὴν τῆς σοβιετικῆς κυβερνήσεως, ἐδήλωσεν εἰς αὐτὸν ὅτι τὸ ὑπογραφὲν τὴν 6ην Νοεμβρίου εἰς Ρώμην 'Ιταλοϊαπωνογερμανικὸν πρωτόκολλον εἶνε, ὄχι μόνον πρᾶξις μὴ φιλικὴ ἐναντι τῶν Σοβιέτ, ἀλλὰ καὶ εὑρίσκεται ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ ἄρθρον 4 τοῦ ὑπογραφέντος ἐν Ρώμῃ τὴν 2αν Σεπτεμβρίου 1933 'Ιταλοσοβιετικοῦ Συμφώνου φιλίας».

Τὸ διάβημα τοῦ Ρώσου πρεσβευτοῦ ἐπιφέρει δξυνσιν τῶν 'Ιταλορωσικῶν διπλωματικῶν σχέσεων, ἡ ὁποία θεωρεῖται ὡς πρώτη συνέπεια τῆς ὑπογραφῆς τοῦ τριμεροῦς συμφώνου. Κατὰ δημοσιογραφικὰς πληροφορίας, ἡ σοβιετικὴ πρωτοβουλία δὲν ἀποτελεῖ μόνον συνήθη διπλωματικὴν διαμαρτυρίαν. Σειρὰ ἀντιποίνων ἀπὸ τῆς καταγγελίας τῶν ὑφισταμένων εἰσέτι σήμερον μεταξὺ 'Ιταλίας καὶ Ρωσίας συνθηκῶν μέχρι τῆς διακοπῆς τῶν διπλωματικῶν σχέσεων μελετᾶται ὑπὸ τῆς ρωσικῆς κυβερνήσεως.

Τηλεγραφήματα, ἀφ' ἑτέρου, ἐκ Ρώμης ἀγγέλλουν, ὅτι ἡ ἰταλικὴ κυβέρνησις ἀναμένει ὡς προσεχῆ τὴν διακοπὴν τῶν διπλωματικῶν σχέσεων ὑπὸ τῆς ρωσικῆς κυβερνήσεως, δὲν φαίνεται ὅμως ἀησυχοῦσα ἐκ τοῦ ἐνδεχομένου αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον εἶχεν ὑπ' ὄψιν της πρὶν ἢ ὑπογράψῃ τὸ ἀντικομμουνιστικὸν σύμφωνον.

Σχετικῶς προστίθεται, ὅτι αἱ κυβερνήσεις 'Ιταλίας, Γερμανίας καὶ 'Ιαπωνίας εὑρίσκονται ἐν συνεχεῖ ἐπαφῇ μεταξύ των διὰ τὴν ἀπὸ κοινοῦ ἀντιμετώπισιν ὅλων τῶν συνεπειῶν, τὰς ὁποίας θὰ ἠδύνατο νὰ ἔχῃ ἡ σύναψις τοῦ ἀντικομμουνιστικοῦ συμφώνου. Ὁ ἔκτακτος ἀπεσταλμένος κ. φὸν Ρίμπεντροπ, ἐπιστρέψας ἐσπευσμένως ἐκ Ρώμης, ἔσχε χθὲς ἐν Μονάχῳ μακρὰν συνομιλίαν μετὰ τοῦ καγκελλαρίου Χίτλερ, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνέπτυξε τὰς ἀπόψεις τοῦ κ. Μουσσολίνι. 'Αμέσως ἔπειτα ὁ κ. Ρίμπεντροπ ἀνεχώρησεν ἀεροπορικῶς διὰ Λονδῖνον, ὅπου ἔφθασε τὴν ἑσπέραν σήμερον. Ὑποτίθεται ὅτι θὰ ζητήσῃ νὰ ἐξηγήσῃ εἰς τὴν βρεταννικὴν κυβέρνησιν τὸν πραγματικὸν χαρακτῆρα· καὶ τοὺς ἀντικειμενικοὺς σκοποὺς τοῦ ὑπογραφέντος συμφώνου.

Ὁ γαλλικὸς τύπος προβλέπει ὡσαύτως διακοπὴν τῶν 'Ιταλοσοβιετικῶν σχέσεων.

Ἡ «Ἡμέρα» φρονεῖ ὅτι ἡ Σοβιετικὴ Ρωσία θὰ καταγγείλῃ τὴν 'Ιταλο-σοβετικὴν συνθήκην φιλίας τοῦ 1933.

Τὸ «Φιγκαρὼ» φρονεῖ ὅτι τὸ σοβιετικὸν διάβημα ὑπερβαίνει τὸ πλαίσιον μιᾶς ἁπλῆς διπλωματικῆς διαμαρτυρίας ἐφ' ὅσον ἀφήνει νὰ προϊδῇ τὴς καταγγελίαν τῆς 'Ιταλοσοβιετικῆς συνθήκης. Ἡ ἐφημερὶς χαρακτηρίζει ὡς σφάλμα τὴν ἐνέργειαν αὐτὴν τῶν Σοβιὲτ καὶ παρατηρεῖ ὅτι ἡ σοβιετικὴ διπλωματία φαίνεται θέλουσα νὰ δημιουργήσῃ σοβαρὰς περιπλοκάς.

'Αφ' ἑτέρου ἀγγέλλεται ἐκ Λονδίνου ὅτι αἱ ἐφημερίδες σχολιάζουν διὰ μακρῶν τὴν σοβιετικὴν διαμαρτυρίαν εἰς Ρώμην καὶ τὴν γενικὴν ἔντασιν ἥτις παρατηρεῖται μεταξὺ Ρωσίας καὶ 'Ιταλίας. Δημοσιεύονται εἰς τὸν Τύπον λεπτομέρειαι τῆς ἐξελίξεως τῶν τελευταίων γεγονότων καὶ ἐκφράζεται ἡ γνώμη ὅτι ἡ διακοπὴ τῶν διπλωματικῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν δὲν θὰ ἀποτελέσῃ τί τὸ ἐκπληκτικόν.

Ἡ «Μικρὰ Ἐφημερὶς» φρονεῖ ὅτι ἡ Σοβιετικὴ Ρωσία, προβᾶσα εἰς τὸ διάβημα τοῦτο, ἀφῆκε νὰ ἐννοηθῇ ὅτι τὸ καθεστώς της εἶνε ταύτόσημον πρὸς τὸ τῆς Τρίτης Διεθνοῦς.

ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΗΣΥΧΙΑ

Ἡ προκληθεῖσα ἀνησυχία ἐκ τοῦ ἀντικομμουνιστικοῦ συμφώνου εἶνε τοιαύτη ὥστε γίνεται ἤδη λόγος περὶ συνδυασμένης ἀντιδράσεως τῆς Ἀγγλίας, τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ τῆς Ρωσίας. Κύκλοι τινὲς ἀποδίδουν εἰς τοῦτο ἐν μέρει τὴν σημερινὴν αἰφνιδίαν ἀναχώρησιν τοῦ κ. Ἤντεν ἐκ Βρυξελλῶν.

Γεγονὸς εἶνε πάντως ὅτι τὸ σύμφωνον προεκάλεσε μεγάλην ἀντίδρασιν εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας καὶ εἰς τὴν Νότιον Ἀμερικήν. Ἡ ἐφημερὶς «Ἔθνος» τοῦ Μπουένος Ἄϋρες, γράφει ὅτι οὐδεὶς ἀμφισβητεῖ ὅτι ὁ κομμουνισμὸς ἀποτελεῖ ἀρνησιν ὅλων τῶν πνευματικῶν ἀξιῶν «ἄν καὶ—συνεχίζει—ὁ κομμουνισμὸς κίνδυνος τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ καταπολεμήσωμεν ἰδεολογικῶς, εἶνε πρόσχημα διὰ διεθνεῖς τινὰς στρατηγικὰς κινήσεις καὶἀντιλαμβανόμεθα σαφῶς ὅτι τὸ σύμφωνον ἐδημιούργησεν ἀνησυχίας εἰς τὴν Ἀγγλίαν, τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας καὶ ἄλλας χώρας ἐχθρικῶς κειμένας πρὸς τὴν ἰδέαν τῆς ἀναθιώσεως τῆς ἱερᾶς συμμαχίας». Ἡ ἐφημερὶς περαιτέρω λέγει ὅτι ἡ ἀντικομμουνιστικὴ ἑκστρατεία ἀποτελεῖ προπέτασμα τῆς τριμεροῦς συμμαχίας.

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Βουδαπέστης, αἱ πλεῖσται τῶν ἐφημερίδων τηροῦν ἐφεκτικὴν στάσιν ἐναντὶ τοῦ συμφώνου, διότι προφανῶς δὲν θέλουν νὰ δυσαρεστήσουν οὔτε τοὺς Ἀγγλογάλλους, οὔτε τὸν 'Ιταλογερμανικὸν συνασπισμόν. Οἱ μοναρχικοὶ κύκλοι ἀησυχοῦν ζωηρότερον διότι πιστεύουν ὅτι τὸ σύμφωνον θὰ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἀδξησιν τῆς γερμανικῆς πιέσεως ἐπὶ τῶν παραδουναβίων Κρατῶν.

Ο ΧΙΤΛΕΡ ΔΙΑ ΤΟ ΑΝΤΙΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΝ ΣΥΜΦΩΝΟΝ

Ἐκ παραλλήλου τὸ ἀντικομμουνιστικὸν σύμφωνον ἐξακολουθεῖ νὰ ἀποτελῇ ἀντικείμενον ἐπισήμων δηλώσεων καὶ σχολίων τοῦ τύπου.

Οὕτω κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Βερολίνου, ὁ καγκελλάριος Χίτλερ ὁμιλῶν ἐν Μονάχῳ ἐνώπιον τῆς παλαιᾶς φρουρᾶς τοῦ ἐθνικοσοσιαλιστ. κόμματος, τὴν παραμονὴν τῆς ἐπετείου τοῦ ἀποτυχόντος κινήματος τοῦ 1913, ἐξέφρασε τὴν χαρὰν του διὰ τὴν προσχώρησιν τῆς 'Ιταλίας εἰς τὸ ἀντικομμουνιστικὸν σύμφωνον.

—Ἡ Γερμανία, εἶπεν ὁ καγκελλάριος, δὲν εἶνε πλέον ἀπομεμονωμένη. Εἴμεθα εὐτυχεῖς διότι ἡ ἀπομόνωσις ἐκ τῆς ὁποίας ὑπεφέραμεν ἐπὶ 15 ἔτη ἐτερματίσθη. Ἡ κατάστασις αὕτη δὲν προέκυψε συνεπείᾳ ἀσημάντου συμμετοχῆς ἄλλων λαῶν ἀλλὰ χάρις εἰς τὴν σημαντικὴν θέσιν τὴν ὁποίαν ἡ Γερμανία ἐδημιούργησεν εἰς ἑαυτήν. Ἡ θέσις αὕτη ἐδημιούργησε νέας σχέσεις, αἱ ὁποῖαι ἂν δὲν προσαρμόζωνται εἰς τὴν ἰδεολογίαν τῆς Κ.Τ.Ε. συμφωνοῦν πρὸς τὰ συμφέροντά μας. Ἡ μᾶλλον βεβαία ἐγγύησις διὰ τὴν διάρκειαν τῶν σχέσεων τούτων δὲν εἶνε αἱ κεναὶ φράσεις ἀλλ' ἡ σοβαρὰ καὶ σαφὴς ἀναγνώρισις τῶν θετικῶν ἀναγκῶν. Χάρις εἰς τὰς ἀνάγκας ταύτας τρεῖς Δυνάμεις προῆλθον εἰς συνεννόησιν. Πρῶτον ἐδημιουργήθη ὁ εὐρωπαϊκὸς ἄξων καὶ ἤδη τὸ μέγα διεθνὲς τρίγωνον.

Ὁ καγκελλάριος σχολιάζων τὴν δρᾶσιν τῆς Κομιντέρν ἐξέφρασε τὴν πεποίθησίν του ὅτι αἱ ἀπόπειραι τοῦ «παλαιοῦ ἐχθροῦ» ὅπως προκαλέσῃ δυσαρεσκείας ἐν τῷ κόσμῳ θὰ καταστοῦν δυσχερεῖς ἐφ' ὅσον «τὸ τρίγωνον καθίσταται ἰσχυρότερον». Ὁ καγκελλάριος ἐτόνισεν ὅτι τὸ τρίγωνον δὲν ἀποτελεῖται ἀπὸ ἀνισχύρους μονάδας ἀλλ' ἀπὸ τρία κράτη τὰ ὁποῖα εἶνε ἀποφασισμένα νὰ προασπίσουν τὰ δίκαιά των καὶ τὰ ζωτικά των συμφέροντα.

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΓΚΑ'Ι'ΝΤΑ

Κατ' ἄλλο τηλεγράφημα ἐκ Ρώμης ὁ διευθυντὴς τῆς «Στάμπας» κ. Βιρτζίνιο Γκάϊντα, θεωρούμενος ὡς ὁ ἐκφράζων τὰς διπλωματικὰς ἀπόψεις τῆς 'Ιταλικῆς κυβερνήσεως, προέβη χθὲς τὸ βράδυ ἀπὸ τοῦ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ τῆς Ρώμης εἰς μακρὰν ἀνακοίνωσιν περὶ τῶν σκοπῶν καὶ τῆς σημασίας τοῦ ἀντικομμουνιστικοῦ συμφώνου.

Τὰ εἴκοσιν ἔτη τῆς κομμουνιστικῆς ἐπικρατήσεως ἐν Ρωσίᾳ, τὰ ὁποῖα ἐωρτάσθησαν χθὲς ἐν Μόσχᾳ, εἶπε κυρίως ὁ ὁμιλητής, μεταφράζονται εἰς 3½ ἑκατομμύρια ἀνθρώπων σφαγιασθέντων ἐν Ρωσίᾳ, εἰς 8 ἑκατομμύρια ἄλλων ὑποστάντων τὸ τραγικὸν μαρτύριον τοῦ ἐκ πείνης θανάτου, εἰς 6½ ἑκατομμύρια ἄλλων σφαγέντων εἰς τὰ στρατόπεδα συγκεντρώσεως, εἰς τὸ ἓν ἑκατομμύριον τῶν νεκρῶν τοῦ ἰσπανικοῦ ἐμφυλίου πολέμου καὶ εἰς ἄλλα ἑκατομμύρια ἀνθρώπων πεσόντων εἰς τοὺς πολέμους τῆς Κίνας, τὰς ἐπαναστάσεις καὶ τὰς κομμουνιστικὰς ταραχάς, αἱ ὁποῖαι ὅλαι προεκλήθησαν ὑπὸ τῆς Τρίτης Διεθνοῦς.

«Δὲν εἶνε ὅμως αὐτὸ μόνον. Ὁ κομμουνισμὸς δὲν εἶνε πλέον σήμερον μία ἁπλῆ προπαγάνδα ἢ ἰδεολογικὴ κίνησις, ἀλλὰ μία καθαρῶς πολεμικὴ ἐνέργεια, ἥτις ἀποφασίζεται ὑπὸ τοῦ ὑφισταμένου γενικοῦ στρατηγείου ἐν Μόσχᾳ ρυθμίζεται μέχρι τῶν τελευταίων της λεπτομερειῶν καὶ ἐκτελεῖται ἔπειτα μὲ στρατιωτικὴν πειθαρχίαν.

»Ἡ δρᾶσις αὕτη ἀποβλέπει εἰς ἀλλοίωσιν τῶν κρατῶν τῶν ὁποίων ἡ ἀνεξαρτησία ἀπειλεῖται ἀπὸ τὴν ἀποσύνθεσιν τοῦ ὅλου κρατικοῦ, κοινωνικοῦ καὶ οἰκονομικοῦ ὀργανισμοῦ τῶν Ἐθνῶν, εἰς τὴν διαίρεσιν τῶν λαῶν καὶ εἰς τὴν δημιουργίαν μεγάλων δυστυχουσῶν μαζῶν, εἰς τρόπον ὥστε νὰ προετοιμάζεται τὸ ἔδαφος διὰ τὴν ἀνατροπὴν καὶ τὴν ξενικὴν κατάκτησιν.

»Ἔναντι τῆς τοιαύτης δράσεως ἐπιβάλλεται ἀνάλογος ἄμυνα, διὰ τὴν ὁποίαν δὲν ἀρκοῦν βέβαια αἱ προσφωνήσεις τῶν ἐπιδορπίων καὶ τὰ διπλωματικὰ ταξίδια. Τὴν ἀντίδρασιν αὐτὴν ἀναλαμβάνουν αἱ τρεῖς ὑπογράψασαι τὸ σύμφωνον Δυνάμεις μὲ τὴν πλήρη συνείδησιν τῶν εὐθυνῶν των, μὲ ἀπολύτως συμπεφωνημένον σχέδιον ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῶν ἐνεργειῶν των καὶ μὲ ἀῤῥθονα μέσα στηριζόμενα εἰς διακόσια ἑκατομμύρια συμπαγῶν καὶ πειθαρχημένων λαῶν, εἰς πολυάριθμα τηλεβόλα καὶ ἀνάλογα πειστικὰ ἐπιχειρήματα».

Ἀντιθέτως, ἡ «Κορριέρε Ντέλλα Σέρρα» γράφει: «Προφανῶς